

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Satori Capital s. r. o.**, se sídlem Jaurisova 515/4, Praha 4, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Městský úřad Uherské Hradiště**, se sídlem Masarykovo náměstí 19, Uherské Hradiště, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 7. 2016, č. j. 30 A 62/2016 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 29. 8. 2016 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno elektronické podání žalobce neopatřené elektronickým podpisem ve smyslu § 37 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném do 18. 9. 2016. Obsahem uvedeného podání byla kasační stížnost směřující proti shora označenému rozsudku (dále jen „napadený rozsudek“) Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Dne 30. 8. 2016 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno obsahově shodné podání žalobce, tentokrát již opatřené elektronickým podpisem, a tedy v zákonem předvídané formě.

Usnesením ze dne 1. 9. 2016, č. j. 2 As 236/2016 – 24, vyzval Nejvyšší správní soud žalobce, aby v zákonem stanovené lhůtě, tedy ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení [srov. § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], doplnil svou kasační stížnost ze dne 29. 8. 2016 o důvody, pro které napadal shora označený rozsudek krajského soudu. O následcích nedoplnění kasační stížnosti v určené lhůtě byl žalobce v rámci uvedeného usnesení poučen. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 5. 9. 2016. V souladu s ustanovením § 40

odst. 1 s. ř. s. proto následujícího dne počala svůj běh lhůta pro doplnění kasační stížnosti. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. přitom platí, že *„lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.“* Dnem, který určil počátek lhůty k doplnění kasační stížnosti, byl den doručení usnesení, jímž byl žalobce k doplnění kasační stížnosti vyzván, tj. 5. 9. 2016. Konec lhůty proto připadl na středu 5. 10. 2016.

Žalobce svou kasační stížnost v zákonem stanovené lhůtě nedoplnil; nutno přitom podotknout, že ani Nejvyšší správní soud nepožádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s.

Dle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. platí, že *„[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“* Žalobce byl k odstranění vady kasační stížnosti spočívající v absenci stížních důvodů vyzván, avšak ve stanovené lhůtě tak neučinil, ačkoli o následcích nedoplnění kasační stížnosti byl v příslušném usnesení poučen. Pro uvedený nedostatek není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Zákon nestanoví pro nastalou situaci jiný procesní důsledek, než je právě odmítnutí kasační stížnosti dle § 37 odst. 5 s. ř. s.; Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítnul.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., dle něhož *„[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.“*

Žalobce před odmítnutím kasační stížnosti zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, který činí podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků částku 5.000 Kč. Dle § 10 odst. 3 téhož zákona platí, že *„[s]oud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Obdobně vrátí soud poplatníkovi přeplatek na poplatku (odpovídající část poplatku) vzniklý podle § 6a odst. 3, bylo-li řízení zastaveno jen zčásti. Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.“* Dále dle § 10 odst. 5 téhož zákona *„[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.“* Nejvyšší správní soud proto vrací žalobci zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2016

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu